

A-31-246

VC. ✠ J. 11. 15 H25

SANCTISSIMO

DOMINO NOSTRO

CLEMENTI

PAPÆ XI.

PONTIFICI MAXIMO

EPISCOPUS VALLIS-OLETANUS.

SANCTISSIME PATER.

ERAT Ter-Maxima BEA-
TITVDINIS VESTRÆ
celfitudo , quod vel à
naturà ità comparatum
est , ut in acutissimo ca-
pitis dolore membra quæque adhuc in-
fima condoleant , & intimi sui sensus in-
dicia non simulent , eà necessitudinis le-
ge , quæ ima summis consociat , ubi

A

agun-

284 E 1-11

1770

Iac. 3. 21.

Pfal. 132. 2.

Job 4. 2.

aguntur omnia intus uno, eodemque spiritu vitæ. Incomparabiliter altius oportet, ut resonet istiusmodi harmonia in Ecclesiæ Dei Hierarchia; dumque volatiles superbiâ, & verè animales spiritus (qualis sapientia sua est terrena, animalis, diabolica) Ianseniani Schismatis imminere audent Capiti Summo, quò membra ingenua jaceant sine sensu vel minima? illa signanter, in quæ sacrum unguentum Apostolica largitate descendit usque ad oram vestimentì eius, ipsum quod eminent in capite figurati nostri Aaron.

Ad tale tantumque facinus contingit, quod amicis Job, ut per dies & noctes eiulantes taciti fuerimus, ac veluti elingues præ doloris vehementia, imo post annos non dùm ferè posito stupore; quo usque receptis postremo viribus, verba dare licuit, nec licuit cohibere, cum illis quoque Sapientibus audendo ad vestram dementiam dicere,
SANCTISSIME CLEMENS: *Si ceperimus loqui tibi, forsitan molestè accipies, sed conceptum sermonem tenere quis poterit?*
 Ad

Ad nos signantissime quod attinet, Hieronymi Parentis mei phrasi ut non abutar, si cuncta corporis mei membra verterentur in linguas, & omnes artus humana voce resonarent, nihil dignum dicerem rei præsentis magnitudine. Quod ipsum elegantiori adhuc via ex hypothefi in thefini perducturi, non solis trium ut quondam illorum Sapientum linguis, sed omnibus numeris pleno Sapientum circulo, soluto in linguas disertissimas, una omnium voce resonabimus. Scilicet non immemores nos esse constitutos Sedis Apostolicæ manere Universitatis nostræ Vallis-Oletanæ Cancellarium; contuentes alias intra & extra nostram Hispaniam Universitates sui zeli, sapientiæque signa præsentissima dedisse; dolendo quod in una vel altera exterarum obscuratum sit præclari sui nominis aurum, mutatusque color optimus; contrectando nostram vix ulli cedere consciam de cætero, indubitanter nulli omnium cefsisse unquam in zelo demonstrandi se totam quantam verè Pontificiam: propter hæc & venimus,

S. Hierony. epist.
ad Eustoch. in epi-
taph. Pauli init.

& vidimus, & procul ab omni specie
pugnandi, vel repugnandi vicimus, ut
meliori dicendi filo certiolem faciet.
BEATITUDINEM VESTRAM ipsa
Univerſitas.

Hæc illa Univerſitas, in cuius cir-
culi medio, velut anulo gemma inſig-
nito, literariam Sapientiæ Margaritam
Prædeceſſores BEATITUDINIS VES-
TRÆ non ſemel & ſæpius contempla-
bantur; quem nos proinde Sapientiæ
Anulum, ſimul cum Anulo deſponſali-
tio ex dono Sanctæ Sedis ſuſcepto, ad
VESTRÆ BEATITVDINIS utrum-
que pedem conſecramus. Hæc illa, quæ
cum Ianſenij Hæreſim coram in ſuo Ca-
pite, non dùm evoluto è corpore, tan-
tum non attriverit; poſt quam ſerpen-
tem vidit eam Hæreſim, & quò magis
oppreſſam, videt ad inſtar colubri tor-
tuoſi in varios gyros, & cavillationum
deflexus euntem, nequit non appetere
ipſam, exerciſ totis viribus in ruinam,
& internecionem. Illa eſt, quæ iam ex
tunc benè prævidit, quod Vir ille du-
plex animo inſtans futurus eſſet in
om-

Clemens VI. &
VII. & Innocent.
VIII. in Conſtitu-
tionibus ad Uni-
verſ. Valliſ Oleta-
nam.

Alexand. VII.
Conſtit. Ad Sanc-
tam anno 1656.

Iac. I. 8.

5
omnibus vijs suis; prævidit animo duplicem tribus supra decem annis , antequam ea latens animi duplicitas eluceret in facie Operis titulo Augustini ementiti , re Iprensis Iansenij ; prævidit inconstantiam, qua omnia susquedequè vertere machinabatur, errores venditare tanquam dogmata, opiniones traducere ut errores, in florentissimas doctrinæ sanæ Scholas spargere dissidia infana ; nempè oviculas cùm videret sub uno Pastore velleris colore varias , conterege se suosque Novatores aliarum pelle , ut luporum rabie impunius sævirent in alias.

Iam verò ex munere Sacro nostro, quo quanquam longe supra merita sumus in Episcopali ordine collocati, conticescere in persona etiam propria diutius non decebat ; quando in præsentium rerum Ecclesiæ discrimine opprobria exprobrantium tibi , SANCTISSIME PATER PATRVM, ceciderunt pariter super nos. Edita quippè à SANCTITATE VESTRA Sanctissima Constitutione *Unigenitus* , non modo rebellare au-

sisunt adversus Dominum ; & adversus
 Christum eius Novatores illi Iansenia-
 ni ; sed etiam adversus Ecclesiam Hispa-
 nam , iure quasi antonomastico Roma-
 no-Catholicam , portenta effutiunt : ut
 inter alia , quòd nos Hispani acceptave-
 rimus inscij præfatam Constitutionem,
 vel etiam exoculati , utpotè habentes
 pro infallibili , & irreformabili Pontifi-
 cem Summum , loquentem ex Cathe-
 dra. Quis pacatè ferat id generis calum-
 niam , omni diro pugione cruentiorem ?

1. Petri 3. 15.

Edocti saluberrimè à Petro , Prin-
 cipe Pontificum Successorum , Domi-
 num Christum sanctificamus in cordi-
 bus nostris , sed parati semper ad îatis-
 factionem omni poscenti nos rationem
 de ea , quæ in nobis est , Fide. Scientes,
 prudentesque novimus (de quo & ra-
 tionem reddere parati sumus) , omnes
 & singulas unius supra centum Propo-
 sitiones , medullam Iansenismi , & Ri-
 gorismi continere , quanquam pietatis
 fucosè speciosè conditam , Fidei tamen , &
 moribus insignitè exitiosam. Et quan-
 vis ad ita nobis , alijsque persuadendum,
 esse-

7
essemus soli peregrini & hospites in Or-
be literario, qui adeo redundat hodie
mercibus eruditionis; hæc nobis una,
quod non erubescimus in propatulo fa-
teri, peremptoria ratio superesset, Suc-
cessorem Petri dixisse. Si non infallibilis
ille, quisnam erit? Si reformabilis ipse,
à quo reformetur? Fuerint vel ipsi Apos-
toli duodeni, qui fuere: *Tamen*, ut
Doctorum Maximus aiebat egregie,
*propterea inter duodecim unus eligitur, ut
Capite constituto, schismatis tollatur oc-
casio.*

Aiunt, pro infallibilitate concilian-
da Decretis Pontificijs, adhuc declara-
torijs, aut definitivis ex Cathedra in
materia Fidei, & morum, desiderari
Ecclesiæ acceptationem. Quod est mis-
cere tecta cæmentis: quippè cum scia-
mus Ecclesiam esse profecto Colum-
nam, & firmamentum veritatis; sed nisi
Columna ut in basi firmetur in petra
Petri successiva, non basis in Columna,
ruina erit; evadetque domus, non præ-
valitura sempèr, utpotè in petra solida-
ta, sed ruitura quovis impetu, veluti

S. Hierony. lib:
1. adver. Ioviniaz:
in med.

cæmentum agens in arena. Præterquam à Patre-Familias huius Domus, ex suo ipsorum ore iudicabuntur servi nequam. Quæ Constitutionis *UNIGENITUS* ab universalis Ecclesia Dei splendidior acceptatio? Totus Mundus Catholicus, vetus & novus, quæ Oriens, quæ Occidens, quæ Meridies, quæ Boreas, religiosissimè acceptavit, & exosculatur; Mundus totus, inquam, florentissimo quoque Regno Christianissimo nequam excepto longe maiore sui ex parte, ordinemque ducentibus plusquam centeno numero Prælati, qui pro Patribus Ecclesiæ nati sunt non degeneres Filij. Quæ ratio habenda de paucissimo respectivo numero nothorum, quorum sermo serpit ut cancer? Frendentes ipsi dicere compelluntur ad semetipsos de Vicario Christi, quod de Christo quondam non prorsus absimiles alij: *Videtis, quia nihil proficimus? Ecce Mundus totus post eum abiit.*

2. Tim. 2. 17.

Ioan. 12. 19.

Clamant, appellare se à Pontifice Summo regnante ad futurum Generale Concilium. Et est perinde ac nolle balan-

9
lantes oves regi à Pastore suo, sed Pastorem regi à suis ovibus, grunnientibus ipsis, & præcurrentibus hinc inde animalium genio verè immundorum. Est viam illam arripere inviam, per quam in barathrum Hæresis devenere semper, initio facti Schismatici. Ab exordio Ecclesiæ per omnia retro sæcula, semper Concilia ipsa susceperunt, ut se ipsis irreformabilia Sacræ Romanæ Sedis oracula; si fœculis ferè postremis in Constantiensi, Basileensi que Concilijs, schismatica ex parte concussione nutantibus, non nihil tentatum est forte in contrarium, illicò à firmissimis Lateranensi, & Florentino Concilijs indelebiliter abrogatum. Quod si Tridentina Sacrosancta Synodus postremò abstinuit à definienda noviter expressè veritate opposita illi recursum temerario, commiserationis benignæ fuit, potius quam non recognitæ de proximo definibilitatis. Novimus hoc ex monumentis Romanæ Arcis, quantum fas est, in medio positis; novimus longè maiori ex parte propensam esse tantam Synodum in huiusmodi definitionem; novimus

Card. Sfortia Palavincinus in Hist. Conc. Trident. lib. 20. c. 9. n. 11. & lib. 21. c. 13. n. 4.

mus Hispanos Præsules in re hac uniformes, magni preponderantis momenti habitos, utpotè alienos à præiudicio & factione. Ecce sumus, quales tunc eramus. Futura Synodus hos habebit Patres, ex suis Sedibus collectos, hos Theologos, & Canonum peritos, collectos ex suis Vniversitatibus; non aliud facie ad faciem dicturi essent, quam quod absentes multo corpore, unà Fide præsentissimi acclamant. Nos saltèm, viso Petri gladio iam stricto, condemnationis gladio non iterum mittendo in vaginam, ad Vicarium Christi convertimur proni, promptique requirendo: *Domine, si percutimus in gladio?*

Lucæ 22. 49.

PATER SANCTISSIME, ut qualia in serie verba desumpsimus, talia in extremum ex Parente Optimo verba resumamus; liceat alloqui ad BEATITVDINEM VESTRAM, modo quo ad Prædecessorem (in quo ut Capite, quæ modo in membris, Hispana Fides eluxit), nempè Hieronymus ad Damasum in simili rerum discrimine alloquebatur. Similiter modò sunt, qui indiscissam

S. Hierony. epif.
ad Damasum,
Quoniam.

Domini tunicam, & desuper textam, minutatim per frustra discerpunt, & Christi vineam exterminant vulpes; similiter tanta vastitas elementi liquentis, & interiaccens longitudo terrarum non potuit nos à pretiosæ margaritæ inquisitione prohibere. *Ideo mihi Cathedram Petri, & Fidem Apostolico ore laudatam censui consulendam....* Quamquam igitur tui me terreat magnitudo, invitat tamen humanitas. A Sacerdote victimam salutis, à Pastore præsidium ovis flagito. Faceffat invidia, Romani culminis recedat ambitio, cum Successore Piscatoris, & Discipulo Crucis loquor. Ego nullum primum nisi Christum sequens, **BEATITUDINI TUÆ**, id est, Cathedræ Petri, communionem consocior: super illam Petram edificatam Ecclesiam scio. *Quicumque extra hanc Domum Agnum comederit, prophanus est.*

Supereff nobis, ardentè instare votis, orationibus, Sacrificijs, ut iniquitatis Filij, qui erravere, sicut ovis quæ perijt, reduce^s fiant, & sine ullius errore

miferando fiat unum ovile sub uno
 tanto Pastore; cuius uti clementissimam
 benedictionem nobis, & oviculis gregis
 curæ nostræ commissis, fidenter opta-
 mus, sic & quod CLEMENTEM
 NOSTRUM Pontificem Summo Ec-
 clesie suæ bono Deus nobis magis, ma-
 gisque diutinum largiatur. Vallis-Oleti
 27. Maij anno 1718.

SANCTISSIME PATER.

AD BEATITVDINIS VESTRÆ

Adoratos Pedes obsequentissimus, &
 addictissimus Filius.

*Fr. Iosephus, Episcopus
 Vallis-Oletanus.*

